

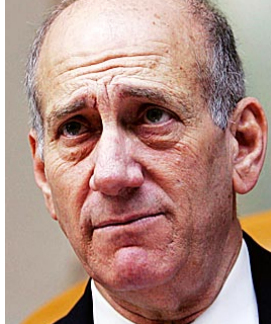
Ingen tillit til Olmert

■ ISRAEL: Da et representativt utvalg israelere ble spurt hvilken politiker de synes er mest troverdig, svarte bare 2 prosent statsminister **Ehud Olmert**.

Oppslutningen rundt regjeringssjefen har stupe etter krig i Libanon i fjor sommer, som slett ikke ga de resultatene israelske myndigheter ønsket seg. En rekke skandaler

som involverer både Olmert og andre medlemmer av regjeringen har heller ikke gjort saken bedre.

Meningsmålingen som ble trykket i avisa Yediot Ahronot i går, viser at 22 prosent mener utenriksminister **Tzipi Livni** er landets mest troverdige politiker, mens 7 prosent holder en knapp på forsvarsminister **Amir Peretz**. ©NTB

Israels statsminister **Ehud Olmert** sliter med tilliten i befolkningen. Foto: Scanpix

Stenger YouTube

■ TYRKIA: Tyrkias største internettleverandør har stengt tilgangen til nettstedet YouTube etter at en domstol slo fast at videosnutter på nettstedet fornærmet landsfaderen **Mustafa Kemal Atatürk**.

Türk Telecom mottok en strøm av klager fra brukere som klaget over at «fanatiske grekere» la ut videoer som fornærmet Atatürk, skriver FT.com.

Tidligere i uka fikk påtalemakten

en domstol til å sørge for full stans i tilgangen til YouTube i Tyrkia.

En av videosnuttene som førte til stengning, fremstilte angivelig Atatürk som homoseksuell.

Å «fornærme» landsfaderen som døde i 1938, staten, eller statlige institusjoner, er strengt forbudt i Tyrkia.

Det har blant andre Nobelprisvinneren i litteratur **Orhan Pamuk** smertelig fått erfare. ©NTB

Pave Benedikt 16. (t. v.) vil nok aldri invitere Bob Dylan til Vatikanet. Foto: Scanpix-AP

Kjemper for Afrikas

Ber Norge støtte selvstendighet for Vest-Sahara.

Geir Ove Fonn

geirof@vl.no

22 310 431

Aminatou Haidar har vært fengslet og torturert for sin kamp for Afrikas siste koloni. Nå ber hun Norge anerkjenne Vest-Sahara som selvstendig stat.

I 20 år har menneskerettsaktivisten ført en fredelig kamp mot den langvarige marokkanske okkupasjonen av Vest-Sahara – det ørkendominerte området mellom Marokko, Mauritania og Algerie. I 1987 endte det med mishandling og flere år i fengsel etter å ha gått i demonstrasjon.

– Jeg var fri, redusert til en skygge av meg selv. Et spøkelse, en ung jente kommet ut av et navnløst helvete, sier hun selv om dagen hun ble sluppet ut av fangenskap, 19. juni 1991.

Militærby. I går deltok den høyt respekterte aktivisten på 8. mars-feiring i Bergen. Det fikk ikke samme konsekvenser som da hun benyttet kvinnedagen til å demonstrere hjemme i Vest-Sahara i 2005. Siden den demonstrasjonen har hun ikke fått lønn fra sin arbeidsgiver.

– Etter at den folkelige oppstanden skjøt fart våren 2005, er de okkuperte områdene holdt i jernkontroll. Kvinner og menn, barn og eldre, alle blir undertrykket av okkupasjonsmakten. Vår viktigste by El Aaiun er blitt omgjort til noe som ligner en militærbase, sier Haidar.

Under den folkelige oppstanden ble hun sommeren 2005 slått og anholdt av marokkansk politi under en demonstrasjon i hjembyen El Aaiun. I en sterkt kritisert rettsak – som Amnesty Internationals observatør mener styrket mistanken om at hun er en samvittighetsfange – ble hun

dømt til sju måneder i fengsel av en marokkansk rett i El Aaiun.

– Siden løslatelsen har jeg trappet opp deltakelsen i kampanjen for å øke oppmerksomheten om den farlige situasjonen i Vest-Sahara, sier Haidar, som i 15 år var fratatt sitt pass og dermed ikke hadde muligheten til å reise utenlands.

Nekter avstemning. De siste dagene har hun hatt møter med norske organisasjoner og UD. Situasjonen er fastlåst, fordi marokkanske myndigheter neglisjerer en avtale mellom partene fra 1991 om å la en folkeavstemning avgjøre Vest-Saharas fremtid. Nå ber Haidar Norge vise vei og anerkjenne republikken Vest-Sahara: – Folk i Vest-Sahara ønsker

«Når som helst kan jeg bli arrestert igjen, eller bli drept i en arrangert ulykke»

Aminatou Haidar, Menneskerettsaktivist

at Norge – med sin spesielle og uavhengige historie – går foran og som første europeiske land anerkjenner vår selvstendighet. Mitt håp er at norske myndigheter følger Sør-Afrika som har anerkjent Vest-Sahara, i likhet med 80 andre land, sier hun.

'Sterk kampvilje'. Den opprinnelige saharawiske befolkningen teller trolig ikke stort mer enn 100.000-150.000 mennesker innenfor Vest-Sahara, mens 160.000 befinner seg i flyktningleirer over grensen til Algerie. Området har store mineral- og fiskeriressurser, og trolig også uoppdagete oljeressurser.

– Det tragiske er at vi ikke får ta del i disse rikdommene, som blir plyndret fra oss av okkupanter. Dessverre støttes dette blant annet av EU gjennom en fiskeriavtale med Marokko, i en tid der vi som bor der er svært fattige.

Hun mener at det er opp til befolkningen å bestemme Vest-

VEST-SAHARA

Var inntil Francos død i 1975 spansk koloni, under navnet Spansk Sahara. Siden har Marokko okkupert det tynt befolkete, 267.000 kvadratkilometer store området.

Den internasjonale domstolen i Haag avviste i oktober 1975 Marokko sitt krav på Vest-Sahara.

I 1991 ble det inngått en fredsavtale mellom Marokko og motstandsbevegelsen Polisario, som har etablert en eksilregjering med base i flyktningleirene i Algerie. FNs sikkerhetsråd sluttet opp om avtalen, men folkeavstemningen om selvstendighet eller innlemmelse i Marokko er aldri blitt holdt.

Saharas fremtid, men er overbevist om at også majoriteten av marokkanske settlere vil støtte selvstendighet:

– Jeg er håpefull, for selv om undertrykkningen er verre enn noen gang, så er også motstanden sterkere enn før. Særlig den unge generasjon viser en sterk kampvilje.

Frykt. Personlig får hun merke frihetskampen på kroppen. Hun er skilt, med ansvar for en datter på 12 og en sønn på 10 år, og har opplevd tortur og fengsling.

– Jeg frykter for min og min families sikkerhet. Når som helst kan jeg bli arrestert igjen, eller bli drept i en arrangert ulykke. Utenfor huset mitt ser jeg som regel politibiler på vakt. Mine brødre er avhørt uten grunn. Selv barna mine slipper ikke unna slik plaging, sier Aminatou Haidar.

Lukker døra for Dylan

Bob Dylan holdt konsert for den forrige paven, og sang sterkt om å banke på himmelens dør. Pave Benedikt 16. lar seg ikke begeistre.

Dylan – som spiller i Oslo Spektrum om tre uker – hadde en tilhenger i avdøde pave Johannes Paul 2. Etterfølgeren i pavestolen er langt mindre begeistret for den amerikanske sangeren og poeten.

Kritisk. I sin siste bok skriver Benedikt om hvordan han som kardinal var mot at Dylan skulle få opptre på konsert for 300.000 unge katolikere i Bologna i 1997, invitert av pave Johannes Paul 2.

– Det var grunn til å være skeptisk. Faktisk er jeg i en viss forstand fremdeles skeptisk, skriver pave Benedikt i boken *Johannes Paul 2 – min elskete forgjenger*. Han skriver at han til denne dag er i tvil om det var riktig å la denne type såkalt profet få stå på scenen foran paven, ifølge avisen Guardian.

'Djevelens verk'. Pave Benedikt 16. vedgår at den daværende paven med konserten lyktes i å få gjennom et åndelig budskap som blir ignorert av underholdningsindustrien. Han fikk sammen med de 300.000 ungdommene høre Dylan synge klassikere som «Knockin on Heavens Door» og «A Hard Rain's Gonna Fall», med «Forever Young» som siste sang.

Den nye paven har altså et ganske annet syn på Dylan som artist. Pave Benedikt skal ha sagt at all rockemusikk er djevelens verk, og han har fått slutt på popkonsertene i julen i Vatikanet. **Vårt Land**